

"মৰমৰ সন্তানসকল – ইয়ালৈ তোমালোক পৰিৱৰ্তন হ'বলৈ আহিছা, তোমালোকে আসুৰিক গুণবোৰ পৰিৱৰ্তন কৰি দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰিব লাগে, এই পঢ়া হৈছে দেৱতা হোৱাৰ বাবে"

প্ৰশ্ন: তোমালোক সন্তানসকলে কোনটো পাঠ কেৱল পিতাৰ পৰাহে পঢ়া, আন কোনেও পঢ়াব নোৱাৰে?

উত্তৰ: মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হোৱাৰ পাঠ, অপবিত্ৰতাৰ পৰা পবিত্ৰ হৈ নতুন সৃষ্টিলৈ যাবলৈ পঢ়া পাঠ এজন পিতাৰ বাহিৰে আন কোনেও পঢ়াব নোৱাৰে। পিতাইহে সহজ জ্ঞান আৰু ৰাজযোগৰ পঢ়াৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গ স্থাপনা কৰে।

ওঁম শান্তি। পিতাই বহি সন্তানসকলক বুজাই আছে। বাস্তৱতে দুয়োজনেই পিতা, এজন হৃদৰ আৰু এজন বেহৃদৰ। সেইজন পিতাও আছে যেতিয়া এইজন পিতাও আছে। বেহৃদৰ পিতাই আহি পঢ়াই আছে। সন্তানসকলে জানে আমি নতুন সৃষ্টি সত্যযুগৰ বাবে পঢ়ি আছো। এনেকুৱা পঢ়া ক'তো পোৱা নাযায়। তোমালোক সন্তানসকলে সৎ-সংগতো বহুত কৰিলা। তোমালোকো ভক্ত আছিল। নিশ্চয় গুৰু কৰিছিল, শাস্ত্ৰ অধ্যয়ন কৰিছিল। কিন্তু এতিয়া পিতাই আহি জগালে। পিতাই কৈ আছে এতিয়া এই পুৰণা সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন কৰিব লাগিব। এতিয়া তোমালোকক মই নতুন সৃষ্টিৰ বাবে পঢ়াই আছোঁ, তোমালোকৰ শিক্ষক হওঁ। কোনো গুৰুক শিক্ষক বুলি কোৱা নহয়। বিদ্যালয়ৰ শিক্ষকে পঢ়ায় যাৰ দ্বাৰা উচ্চ পদ পায়। কিন্তু তেওঁ পঢ়ায় ইয়াৰ (পুৰণি সৃষ্টিৰ) কাৰণে। এতিয়া তোমালোকে জানা আমি যি পঢ়ি আছো সেয়া নতুন সৃষ্টিৰ বাবে। বিশ্বৰ স্বৰ্ণযুগ বুলি কোৱা হয়। এইটোতো জানা যে এই সময়খিনিতে আসুৰি গুণবোৰৰ পৰিৱৰ্তন কৰি দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰিব লাগে।

ইয়াত তোমালোক সলনি হ'বলৈ আহিছা। চৰিত্ৰৰ মহিমা গোৱা হয়। দেৱতাসকলৰ আগত গৈ কয় আপুনি এনেকুৱা, আমি তেনেকুৱা হওঁ। তোমালোকে এতিয়া লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য জানিলা। ভৱিষ্যতৰ বাবে পিতাই নতুন সৃষ্টিও স্থাপনা কৰি আছে আৰু তোমালোকক পঢ়ায়ো আছে। তাততো বিকাৰৰ কথাই নাই। তোমালোকে ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱা, ৰাৱণ ৰাজ্যতেই সকলোৱে পতিত (বিকাৰী) হয়। যেনে ৰজা-ৰাণী তেনে প্ৰজা। এতিয়াতো পঞ্চায়তীৰাজ চলি আছে। ইয়াৰ আগত ৰজা-ৰাণীৰ ৰাজ্য আছিল, কিন্তু সেয়াও পতিত আছিল। সেই পতিত ৰজাসকলৰ ওচৰত (মহলত) মন্দিৰো থাকে নিৰ্বিকাৰী দেৱতা সকলৰ পূজা কৰিছিল। জানিছিল সেই দেৱতা সকল অতীতত আছিল। এতিয়া তেওঁলোকৰ ৰাজ্য নাই। পিতাই আত্মাসকলক পবিত্ৰ কৰি তোলে আৰু সোঁৱৰাইও দিয়ে যে তোমালোক দেৱতা শৰীৰধাৰী আছিল। এতিয়া পুনৰ পিতাই আহি পতিতৰ পৰা পবিত্ৰ কৰি তোলে, সেয়েহে তোমালোক ইয়ালৈ আহিছা।

পিতাই অধ্যাদেশ উলিয়াইছে সন্তানসকল, কাম মহাশত্ৰু। ই তোমালোকক আদি-মধ্য-অন্ত দুখ দিয়ে। এতিয়া তোমালোক গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি পবিত্ৰ হ'ব লাগে। এনেকুৱা নহয়, দেৱী-দেৱতাসকলে নিজৰ মাজত প্ৰেম নকৰে কিন্তু তাত পতিত (বিকাৰী) দৃষ্টি নাথাকে, নিৰ্বিকাৰী হৈ থাকে। পিতাইও কয় গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি পদুম ফুলৰ দৰে হোৱা। নিজৰ ভৱিষ্যৎ এনেকুৱা কৰি তুলিব লাগে যেনেকুৱা তোমালোক পবিত্ৰ যোৰা আছিল। প্ৰত্যেক আত্মাই ভিন্ন নাম ৰূপ লৈ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। এতিয়া তোমালোকৰ এয়া হ'ল অন্তিম ভূমিকা। পবিত্ৰতাৰ কাৰণে বহুত মুৰ্ছিত হৈ যায় যে কি কৰিম, কেনেকৈ সঙ্গী হৈ থাকিম। সঙ্গী হৈ থকাৰ অৰ্থ কি? বিদেশত যেতিয়া বুঢ়া হয় তেতিয়া সঙ্গী ৰাখিবলৈ বিয়া পাতি লয়, চম্ভালিবৰ বাবে। এনে বহুত আছে যি সকলে ব্ৰহ্মচাৰী হৈ থাকিবলৈ পচন্দ কৰে। সন্ন্যাসী সকলৰতো কথা বেলেগ, গৃহস্থত থকাও বহুত আছে যিসকলে বিয়া পাতিবলৈ পচন্দ নকৰে। বিয়া পতা তাৰ পিছত সতি-সন্ততি আদি চম্ভালা (পোহপাল দিয়া), এনে জাল পেলাবই বা লাগে কিয় য'ত নিজেই আবদ্ধ হৈ যাব লাগে। এনেকুৱা বহুত ইয়ালৈকো আহে। 40 বছৰ পাৰ হৈ গ'ল ব্ৰহ্মচাৰী হৈ থকা, ইয়াৰ পিছত কি বিয়া পাতিব। স্বতন্ত্ৰ হৈ থাকিবলৈ পচন্দ কৰে। সেয়েহে পিতাই তেওঁলোকক দেখি আনন্দিত হয়। এয়াতো হয়েই বন্ধন মুক্ত, বাকী থাকিল শৰীৰৰ বন্ধন, তাত দেহ সহিত সকলোকে পাহৰিব লাগিব, কেৱল এজন পিতাকেই স্মৰণ কৰিব লাগে। কোনো দেহধাৰী ক্ৰাইষ্ট (যীশুখ্ৰীষ্ট) আদিক স্মৰণ কৰিব নালাগে। নিৰাকাৰ শিৱতো দেহধাৰী নহয়। তেওঁৰ নাম শিৱ। শিৱৰ মন্দিৰো আছে। আত্মাৰ ভূমিকা হৈছে 84 জন্মৰ বাবে। এয়া অবিনাশী ড্ৰামা (নাটক), ইয়াত একোৱেই সলনি হ'ব নোৱাৰে।

তোমালোকে জানা পোন-প্ৰথমে আমাৰ ধৰ্ম-কৰ্ম যিবোৰ শ্ৰেষ্ঠ আছিল সেইবোৰ এতিয়া ভ্ৰষ্ট হৈ পৰিছে। এনে নহয়, দেৱতা

ধৰ্ম নাইকিয়া হ'ল। গায়নো আছে দেৱতা সকল সৰ্বগুণ সম্পন্ন আছিল, লক্ষ্মী-নাৰায়ণ দুয়ো পবিত্ৰ আছিল। পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গ আছিল। এতিয়া অপবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গ। ৪৪ জন্মত ভিন্ন-ভিন্ন নাম ৰূপ সলনি কৰি আহিছে। পিতাই কৈছে - অতি মৰমৰ সন্তানসকল, তোমালোকে নিজৰ জন্মক নাজানা, মই তোমালোকক ৪৪ জন্মৰ কাহিনী শুনাই আছো। সেয়েহে প্ৰথম জন্মকে ধৰি বুজিব লাগিব। তোমালোকে পবিত্ৰ আছিল। এতিয়া অপবিত্ৰ হৈ পৰিলা সেয়ে দেৱতা সকলৰ আগত গৈ মূৰ দোঁৱায় থাকা। খৃষ্টান লোক সকলে যীশুখৃষ্টৰ আগত, বৌদ্ধ সকলে বুদ্ধৰ আগত, শিখ সকলে গুৰুনানকৰ দৰবাৰৰ আগত গৈ মূৰ দোঁৱায়। ইয়াৰ পৰাই বুজি পোৱা যায় যে এওঁলোক কি পন্থাৰ। তোমালোকৰ কাৰণেতো কৈ দিয়া হয় এইসকল হিন্দু। আদি সনাতন দেৱী দেৱতা ধৰ্ম কলৈ গল, এয়া কাৰোৱেই জ্ঞাত নহয়। প্ৰায় লোপ হৈ গল। ভাৰতত চিহ্নৰো যথেষ্ট তৈয়াৰ কৰা হৈছে। মনুষ্যৰো অনেক মত হল। শিৱৰো অনেক নাম ৰাখি দিলে। আচলতে তেওঁৰ এটাই নাম শিৱ। এনেকুৱাও নহয়, তেওঁ পুনৰ্জন্ম লৈছে। তেতিয়া নাম পুনৰ লৈ আছে নহয়। মনুষ্যৰ অনেক মত সেয়ে অনেক নাম ৰাখে। শ্ৰীনাথ দ্বাৰলৈ যোৱা তাতো বহি আছে। পিছে সেই লক্ষ্মী-নাৰায়নেই। জগন্নাথ মন্দিৰতো মূৰ্তি সেইটোৱেই। নাম ভিন্ন ভিন্ন ৰাখিছে। যেতিয়া তোমালোকে সূৰ্যবংশী আছিল। তেতিয়া পূজা আদি নকৰিছিল। তোমালোকে গোটেই বিশ্বতে ৰাজত্ব কৰিছিল। সুখী আছিল। সেইটোকে কোৱা হয় সুখ ধাম। অন্য কোনোৱে এনেকৈ নকব যে আমাক পিতাই পঢ়াই আছে, মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা কৰি তুলি আছে। চিহ্নও আছে, নিশ্চয় তেওঁলোকৰে ৰাজ্য আছিল। তাত দুৰ্গ আদি নাথাকে। দুৰ্গ আদি সজায় নিৰাপত্তাৰ বাবে। এই দেৱী দেৱতা সকলৰ ৰাজ্যত দুৰ্গ আদি নাছিল। অন্য কোনো বগাবলগীয়া নাথাকে। এতিয়া তোমালোকে জানা আমি সেই দেৱী-দেৱতা ধৰ্মলৈ স্থানান্তৰিত হৈ আছো। তাৰবাবে তোমালোকে ৰাজযোগৰ পাঠ পঢ়ি আছা। ৰাজত্ব পাবা। ভগবনুৱাছ মই তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা কৰি তুলি আছে। এতিয়াতো কোনো ৰজা-ৰাণী নাই। কিমান দ্বন্দ্ব খৰিয়াল আদি হৈ থাকে। এইটো হল কলিযুগ, আইৰন এজড ৱৰ্ল্ড (লৌহ যুগৰ বিশ্ব)। তোমালোকে গোল্ডেন এজত (স্বৰ্ণ যুগ) আছিল। এতিয়া পুনৰ পুৰুষোত্তম সংগম যুগত থিয় হৈ আছে। পিতাই তোমালোকক প্ৰথম নম্বৰত লৈ যাবলৈ আহিছে। সকলোৰে কল্যাণ কৰি আছে। তোমালোকে জানা আমাৰো কল্যাণ হয়, প্ৰথমতে নিশ্চয় সত্যযুগত আহিম। বাকী যিবোৰ ধৰ্ম আছে, সেইবোৰ শান্তি ধামলৈ গুচি যাব। পিতাই কয় সকলোৱে পবিত্ৰ নিশ্চয় হ'বই লাগিব। তোমালোক হৈছাই পবিত্ৰ দেশৰ বাসী, যাক নিৰ্বাণ ধাম বুলি কোৱা হয়। বাণীৰ উপৰামত কেৱল আত্মাবোৰ থাকে। পিতাই এতিয়া তোমালোকক বাণীৰ পৰা উপৰামলৈ লৈ যায়। এনেকৈ কোনেও কব নোৱাৰে যে আমি তোমালোকক নিৰ্বাণধাম, শান্তিধামলৈ লৈ যাওঁ। তেওঁলোকে কয় আমি ব্ৰহ্মতত্ত্বত লীন হওঁ। তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে এতিয়া এয়া তমোপ্ৰধান সৃষ্টি, তোমালোকৰ ইয়াত সোৱাদ নালাগিব। সেয়েহে নতুন সৃষ্টিৰ স্থাপন আৰু পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ কৰিবলৈ ভগৱান ইয়ালৈ আহিব লাগে। শিৱ জয়ন্তী ইয়াত পালন কৰে। তেনেহ'লে আহি কি কৰে ? কোনোবাই কয়নে। যিহেতু জয়ন্তী পালন কৰে নিশ্চয় আহে নহয় নে। ৰথত বিৰাজমান হয়। তেওঁলোকে পিছে সেই ঘোঁৰাৰ গাড়ী ৰথ দেখুৱাইছে। পিতাই বহি কৈ আছে মই কোনখন ৰথত উঠি আহোঁ সেয়া সন্তানসকলক কওঁ। এই জ্ঞান পিছলৈ লোপ হৈ যায়। এওঁৰ ৪৪ জন্মৰ অন্তিমত পিতাই আহিবলগীয়া হয়। এই জ্ঞান অন্য কোনেও দিব নোৱাৰে। জ্ঞান হ'ল দিন, ভক্তি হ'ল ৰাতি। তললৈ নামিয়েই থাকে। ভক্তিৰ কিমান প্ৰদৰ্শনী আছে, কিমান কুস্তৰ মেলা, অমুক মেলা লাগিয়েই থাকে। এনেকৈ কোনেও নকয় যে এতিয়া তোমালোকে পবিত্ৰ হৈ নতুন সৃষ্টিলৈ যাব লাগিব, পিতাই কয় এতিয়া সঙ্গমযুগ। তোমালোকৰ পঢ়াত সেইবোৰ পোৱা যিবোৰ কল্পৰ আগতে পাইছিল। মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হৈছিল। গায়নো আছে মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা কৰি তোলে.... নিশ্চয় পিতায়েই কৰি তুলিব নহয়নে। তোমালোকে জানা আমি অপবিত্ৰ গৃহস্থ ধৰ্মত আছিলো। এতিয়া পিতাই আহি পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি মাৰ্গৰ কৰি তোলে। তোমালোকে বহুত উচ্চ পদৱী পোৱা। শ্ৰেষ্ঠৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠতৰ পিতাই কিমান শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলে। পিতাৰ হৈছে শ্ৰী শ্ৰী অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠতম মত। আমি শ্ৰেষ্ঠ হৈ পৰো। শ্ৰী শ্ৰীৰ অৰ্থ কোনেও নাজানে। একমাত্ৰ এজন শিৱ পিতাৰহে এইটো উপাধি কিন্তু সেই সকলে পিছে নিজক শ্ৰী শ্ৰী বুলি কৈ থাকে। মালা জপি থাকে। মালা হ'ল ১০৮, তেওঁলোকে ১৬১০৮ৰ কৰি তুলিছে। তাৰে ৪তো আহিবই লাগে। চাৰিযোৰ আৰু এজন পিতা। আঠ ৰত্ন আৰু নৱম মই হওঁ। তেওঁলোকক ৰত্ন কোৱা হয়। তেওঁলোকক এনে কৰি তোলাজন হৈছে পিতা। তোমালোকে পিতাৰ দ্বাৰা পাৰস বুদ্ধিৰ হৈ পৰা। ৰেপ্পনত এটা পুখুৰী আছে, কোৱা হয় তাত স্নান কৰিলে পৰী হৈ পৰে। বাস্তৱত এয়া হ'ল জ্ঞান, যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে দেৱতা হৈ পৰা। বাকী সেইবোৰ সকলো হ'ল ভক্তি মাৰ্গৰ কথা। এইটোতো কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে যে পানীত স্নান কৰিলে পৰী হৈ পৰে। এই সকলোবোৰ ভক্তি মাৰ্গ। কি কি কথা সাজি দিছে। একোৱেই বুজি নাপায়। এতিয়া তোমালোকে বুজি পোৱা যে তোমালোকৰ স্মৃতিচিহ্ন দিলৱাড়া, গুৰুশিখৰ আদি থিয় দি আছে। পিতাই বহুত উচ্চত থাকে নহয় জানো। তোমালোকে জানা পিতা আৰু আত্মাসকল য'ত নিবাস কৰে, সেয়া হৈছে মূল বতন। সূক্ষ্মলোকতো কেৱল সাক্ষাৎকাৰ মাথোঁন। সেইটো কোনো সৃষ্টি নহয়। সূক্ষ্মলোক বা মূললোকৰ বাবে এইটো কোৱা নহয় যে বিশ্ব ইতিহাসৰ পুনৰাবৃত্তি (ৱৰ্ল্ড হিষ্টৰী ৰিপিট)। বিশ্বতো এখনেই হয়। এই বিশ্বৰ ইতিহাস পুনৰাবৃত্তি কোৱা হয়। মনুষ্যই কয় বিশ্বত শান্তি হওক। এইটো নাজানে যে আত্মাৰ স্বধৰ্মই শান্তি। তাৰ বাহিৰে জংঘলত কিবা শান্তি পোৱা যায়। তোমালোক সন্তান সকলে

সুখ আৰু সকলো শান্তি প্ৰাপ্ত কৰা। যিয়েই আহে প্ৰথমতে শান্তিধামলৈ গৈ সুখধামলৈ আহে। কোনোৱাই কয় আমি জ্ঞান নাই লোৱা, পিছত আহোঁ যদি বাকী ইমান সময়লৈকে মুক্তিধামত থাকিম। এইটোতো ভাল, বহুত সময় মুক্তিৰ থাকিম। ইয়াত এটা দুটা জন্মৰ পদ পাম। সেইটো কি হ'ল? যেনেকৈ মহ ওলায় আৰু মৰি যায়। সেহে এটা জন্মত ইয়াত কি সুখ ৰাখিছে। সেইটোতো কোনো কামৰ নহয় যেন ভূমিকাই নাই। তোমালোকৰ ভূমিকাতো বহুত শ্ৰেষ্ঠ। তোমালোকৰ যিমান সুখ কোনেও দেখা নাপায়। সেয়েহে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। কৰিও থাকে। কল্পৰ আগতে তোমালোকেও পুৰুষাৰ্থ কৰিছিল। নিজৰ পুৰুষাৰ্থ অনুসাৰে প্ৰাপ্তি লাভ কৰি আহিছা। পুৰুষাৰ্থৰ অবিহনেতো প্ৰাপ্তি পোৱা নাযায়। পুৰুষাৰ্থ নিশ্চয় কৰিব লাগে। পিতাই কয় এইটোতো ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। তোমালোকৰো পুৰুষাৰ্থতো নিশ্চয় কৰিবই লাগিব। পুৰুষাৰ্থৰ অবিহনে মুঠেই কিবা হয় জানো? কাহ নিজে নিজে কেনেকৈ ঠিক হ'ব? ঔষধ গ্ৰহণ কৰাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। কোনো কোনোৱে এনেয়ে ড্ৰামাত অন্তৰ্ভুক্ত হৈ যায়, যি ড্ৰামাত আছে ভাৱি। এনেকুৱা ওলোটা জ্ঞান বুদ্ধিত ধাৰণ কৰিব নালাগে। এইটোও মায়াই বিধিনি ঘটায়, সন্তান সকলে পঢ়াকেই এৰি দিয়ে। ইয়াকে কোৱা হয় মায়াৰ দ্বাৰা পৰাজিত হোৱা। যুদ্ধ হয় নহয় জানো। সেইটোও দুৰ্দান্ত (জবৰদস্ত) ভাৱে হয়। ভালবাসু

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) শ্ৰেষ্ঠ ৰাজ্য স্থাপনা কৰিবলৈ শ্ৰীমতত চলি পিতাৰ সহায়কাৰী হ'ব লাগে। যেনেকৈ দেৱতাসকল নিৰ্বিকাৰী তেনেকৈ গৃহস্থত থাকি নিৰ্বিকাৰী হ'ব লাগে। পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি গঢ়ি তুলিব লাগে।

(2) ড্ৰামাৰ (নাটকৰ) পইণ্টচক (যুক্তি, বিষয়) ওলোটা ৰূপত ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে। ড্ৰামা বুলি কৈ বহি থাকিব নালাগে। পঢ়াত পুৰা ধ্যান দিব লাগে। পুৰুষাৰ্থ দ্বাৰা নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰালন্ধ অৰ্জন কৰিব লাগে।

বৰদান: স্নেহৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মায়াৰ শক্তিক সমাপ্ত কৰোঁতাসম্পূৰ্ণ জ্ঞানী হোৱা
স্নেহত সমাহিত হোৱাটোৱেই হৈছে সম্পূৰ্ণ জ্ঞান। স্নেহ হৈছে ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ বৰদান। সংগম যুগত স্নেহৰ সাগৰে স্নেহৰ হীৰা মুকুতাৰে থাল ভৰাই দি আছে; সেয়েহে স্নেহেৰে সম্পন্ন হোৱা। স্নেহৰ শক্তিৰ দ্বাৰা পৰিস্থিতি ৰূপী পাহাৰ পৰিৱৰ্তন হৈ পানীৰ সমান পাতল হৈ যাব। মায়াৰ যেনেকুৱাই ভয়ংকৰ (বিকৰাল) ৰূপ বা ৰয়েল (মাৰ্জিত, ৰাজকীয়) ৰূপে বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰক চেকেণ্ডত স্নেহৰ সাগৰত সমাহিত হৈ যোৱা।
তেতিয়া স্নেহৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মায়াৰ শক্তি সমাপ্ত হৈ যাব।

স্লোগান: তন-মন-ধন, মন-বাণী আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰা পিতাৰ কৰ্তব্যত সদায় সহযোগী হোৱা জনেই হৈছে যোগী।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!